СЕКРЕТНИТЕ ЗНАНИЯ ЗА БИЗНЕСА. НИЕ ОБУЧАВАМЕ ЛИДЕРИТЕ

PROFESSIONAL

WTF?

- Изграждане на система за сигурност в стопанския субект
- Личната охрана
- Тайните на увереността в себе си
- Действия в зони с повишен риск
- Галил - Властелинът на дюните
- Специфика на деловото общуване

СЪДЪРЖАНИЕ

Изграждане на система са сигурност на стопанския субект..... 3
Личната охрана - начин на употреба..... 5
Злато във Вашето мазе.... 7
Действия в зони с повишен риск 8
Властелинът на дюните..... 12
Специфика на деловото общуване 14

Изграждане на система за сигурност на стопанския субект

Създаването на структура, която да се грижи за сигурността на даден стопански субект, обикновено се предшества от два типа събития: това са или желанието на ръководителят му да отреагира на внезапно възникнали заплахи за имущество, физическа разправа с персонала и т.н., или това е основан на резултати от изследвания извод за незадоволителното състояние на безопасността на фирмата. В първия случай създадената в спешен порядък структура за сигурност е способна в известна степен да отрази заплахите и по-нататък да реагира на тяхното повторно появяване по принципа "заплаха- реакция". Нещата са коренно различни при реализирането на втория вариант. След детайлно изучаване на състоянието на сигурността на стопанския субект (дори с привличане на специалисти, ако фирмата не притежава такива) в неговите ръководители ще се появи реална представа за системата за сигурност на предприятието.

Такава системна представа (фиксирано в писмена форма) позволява съзнателно и целенасочено да се реализират мероприятията за осигуряване на сигурността на и предприемаческата дейност и на самия стопански субект заедно с неговите подразделения и служители. При това водещата роля на структурата за сигурност няма да изчезне, а напротив, разбирането на ролята и мястото й в цялостната система на сигурност на предприятието ще доведе само до положителни резултати.

Трябва да се отбележи, че днес няма единен подход към определяне на понятието "система за сигурност на стопански субект". За да се даде такова определение, е необходимо предварително да се установят елементите на тази система. А те са научната теория за неговата безопасност, политиката и стратегията за сигурност, средствата и методите за осигуряване на безопасността и концепцията за сигурност на фирмата.

Съвкупността от гореизброените елементи представляват системата за сигурност на стопанския субект.

Понятието "сигурност" съгласно определението дадено в Закона за защита на класифицираната информация е: "...състояние на обществото и държавата, при което са защитени основните права и свободи на човека и гражданина, териториалната цялост, независимостта и суверенитетът на страната и е гарантирано демократичното функциониране на държавата и гражданските институции, в резултат на което нацията запазва и увеличава своето благосъстояние и се развива." Във връзка с това под "сигурност" следва да се разбира състоянието на обекта (в нашия случай - фирмата) в системата на неговите връзки от гледна точка на способност към устойчивост (самоцеляване) и развитие в условия на вътрешни и външни заплахи, действието на непредсказуеми и трудно прогнозируеми фактори. Опирайки се на тези разбирания можем да определим следните функции на сигурността: установяване, предупреждение, снижаване, отслабване, неутрализация, пресичане, локализация, отразяване и отстраняване на заплахите.Под заплаха за сигурността на фирмата следва да се разбира потенциално или реално възможно събитие, действие, процес или явление, което е способно да наруши неговата стабилност и развитие или да доведе до спиране на неговата дейност. Заплахите могат да бъдат класифицирани по различни признаци и да бъдат измерени с количествени параметри. Например, възможната вреда се оценява според броя на загиналите хора, загубили (влошили) здравето си, сумата в парично изражение на икономическите загуби и т.н.

По степента на вероятност заплахите се оценяват като невероятни, малко вероятни, вероятни, твърде вероятни и напълно вероятни. По степента на развитие заплахите преминават през четири етапа: възникване (зараждане), експанзия, стабилизация и ликвидиране. В зависимост от разположението си във времевия континиум те се определят като непосредствени, близки (до 1 година) и далечни (над 1 година), а според отдалечеността в пространството територия на стопанския субект, прилежащата територия, територия на региона, територия на страната, територия в чужбина. Темповете на нарастването на заплахите се измерват с месеци, тримесечия, години.

Степента на заплахите се изразява в две измерения:

а) нормална, повишена, близка до критичния праг (прагова), критична;

б) ръст, стабилност или снижаване.

Заплахите се делят, според природата на тяхното възникване, на два вида:

1.Естествени (обективни), т.е. предизвикани от стихийни природни явления, независещи от човека (наводнения, земетресения, урагани и т.н.);

2.Изкуствени (субективни), т.е. предизвикани от човешка дейност - непреднамерени (неумишлени) и преднамерени (умишлени) заплахи.

Различават се също и икономически, социални, законови, организационни, информационни, екологически, технически и криминални заплахи.

Под **обект на сигурността** на фирмата следва да се разбира степента на устойчивост и развитие, нейната способност на противостои на заплахите. Към обекта на сигурността се включват:

1.Различни структурни подразделения или групи сътрудници или акционери;

2.Ресурсите на предприятието (информационни, кадрови, материално-технически, интелектуални и финансови);

3. Различните видове дейности (управленска, производствена, снабдителска и т.н.).

Целта на осигуряване на сигурността на фирмата е комплексното въздействие на потенциалните и реалните заплахи, позволяващо й успешно да функционира в нестабилни условия на външната и вътрешната среда.

Постигането на тези цели изисква реализирането на следните задачи:

1. Установяване на заплахите за стабилността и развитието на фирмата и набелязване на мерки за противодействие;

2. Осигуряване на защита на технологичните процеси;

3. Реализиране на мерки за противодействие на всички видове шпионаж (промишлен, научно-технически, икономически и т.н.);

4. Своевременно информиране на ръководството на фирмата за факти за нарушение на законодателството от страна на държавни и общински органи, търговски и нетърговски организации, засягащи интересите на фирмата;

5. Предупреждаване при опити за привличане на служители на фирмата, притежаващи достъп до конфиденциална информация;

6. Пълно изучаване на деловите партньори;

7. Установяване на негативни тенденции сред персонала на фирмата, информиране за тях ръководството и разработка на съответните препоръки;

8. Организиране на взаимодействие с правоохранителните и контролните органи с цел предупреждение и пресичане на правонарушения, насочени против интересите на фирмата;

9. Разработване и реализация на мерки за предупреждение за заплахи за физическата сигурност на имуществото на фирмата и нейния персонал;

10. Неутрализиране на материалните и моралните вреди, нанесени на фирмата в резултат на неправомерни действия на организации и отделни физически лица.

11. Организиране на мероприятия за противодействие на нелоялната конкуренция;

12. Осигуряване на защита на всички видове ресурси на фирмата;

13. Реализация на мерките за защита на интелектуалната собственост;

14. Организиране и провеждане на мерки за предотвратяване на извънредни ситуации;

15. Установяване на негативни тенденции сред персонала на фирмата, информиране за тях ръководството и разработка на съответните препоръки;

16. Организиране на взаимодействие с правоохранителните и контролните органи с цел предупреждение и пресичане на правонарушения, насочени против интересите на фирмата;

17. Разработване и реализация на мерки за предупреждение за заплахи за физическата сигурност на имуществото на фирмата и нейния персонал;

18. Неутрализиране на материалните и моралните вреди, нанесени на фирмата в резултат на неправомерни действия на организации и отделни физически лица.

Следва продължение...

ПРОФИСЕК

Телефон/факс: +3592/962 0523
GSM: +359888411124

e-mail:profisec@abv.bg

skype: profisec_bg

ПРОФЕСИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ ЗА БИЗНЕСА
РЕШЕНИЯ В СФЕРАТА НА ЗАЩИТА НА БИЗНЕСА И ЛИЧНОСТТА
ОБУЧЕНИЯ И КОНСУЛТАЦИИ

ЛИЧНАТА ОХРАНА - НАЧИНИ ЗА УПОТРЕБА

Разпространено е мнението, че телохранителят това е някакъв „гардероб", който се зъби наляво и надясно и разчиства пътя на своя клиент. Такава представа е подходяща за средновековието, когато наистина преди важният господин да мине по улицата, са вървели здрави момчета и са разгонвали тълпата. Друг вариант на масовите представи за дейността на „гардероба" е той да подпира с могъщия си гръб врата скръстил на гърдите си яките си ръце. Всъщност в реалността „гардеробът" трудно се справя със своите задължения твърде голяма и забележима мишена е! „Гардеробите" са наистина полезни при охрана на стадиони, в ресторанти, казина, супермаркети, митинги, за да плашат крадците и хулиганите.

Обърнете внимание: нападателите избират жертвата по силата й, затова на телохранителя съвсем не му е нужно да предизвиква страшно впечатление на околните. Незабележимостта е съюзник на телохранителя, неговата най-важна задача откриване на опасности и изобретяване на способи за отразяването им. Телохранителят е невъзмутим: на неговото лице има маска. Умението да се съхранява външното спокойствие помага за натрупването на колосална вътрешна енергия, която намира изход навън в активни действия за защита на клиента.

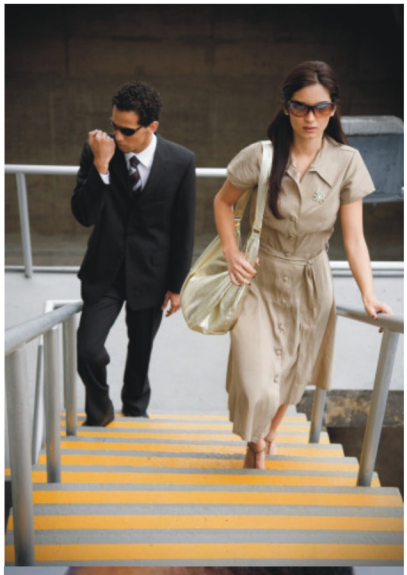
Относително малка е вероятността на клиента да бъде причинена умишлено вреда. Най-често помощ ще е необходима за извеждането на клиента от затруднени ситуации, или при защита от причиняване на непреднамерени вреди, случайно. Тези две заплахи съпровождат всеки човек всеки ден. Клиентът може да се сдърпа с приятели и телохранителя да се нахвърли върху тях с юмруци (или обратното), това е сложна ситуация. Клиентът може случайно си нарани на стъкло важен кръвоносен съд това причиняване на непреднамерено вреда сам на себе си. Познаването на психологията, анатомията и физиологията е абсолютно необходимо за телохранителя в такава степен, че той да може да предотврати или да локализира конфликта и да окаже първа медицинска помощ.

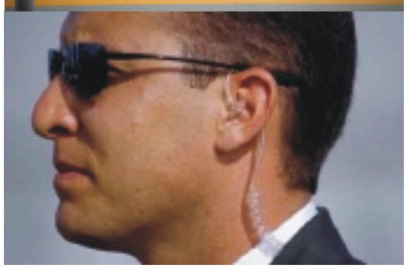

Телохранителят по принцип не може да предвиди момента на атаката срещу клиента. Всяка, дори и най-обикновена ситуация (например, излизането на клиента от кабинета, за да отиде до тоалетната) може да го заплаши с непредсказуеми последствия. Телохранителят във всеки момент трябва да е готов да елиминира опасността, тъй като често тя ще произтича не само от неприятелите на клиента. Той може да се спъне, да се натрови, може да получи сърдечен пристъп... В работно време телохранителят е постоянно нащрек така като е повишено вниманието на шофьора когато на светофара свети жълта светлина.

В личната охрана съществува градация: телохранители от широкия кръг, телохранители от близкото обкръжение, телохранител-шофьор, телохранител-секретар, телохранител-преводач, телохранител-референт, телохранител-помощник.

Напълно възможно е телохранител да бъде приятел или роднина. К такъв човек клиентът има по-голямо доверие. Ролята на човешкият фактор нараства ако телохранителят има финансов интерес към бизнеса, който охранява. Част от заплатата му се влага като процент, купуват се акции... Специалистите препоръчват този подход като най-продуктивен.

Тези които използват услугите на телохранители, са подложени на същите опасности, които заплашват и обикновените хора. Ако клиентът се подхлъзне, падне и си счупи крак, а телохранителят не е успял да го хване, защото в този момент е гледам в другата посока, в очакване на терористичен акт, то той за нищо не става. Голяма част от убийствата се извършват не от родени престъпници, са на битова основа, често с участието на най-близките хора.

Често тези, които наемат телохранители, имат предвид и особени основания. Богати хора се боят от крадци, похитители и шантажори, звездите от шоу-бизнеса се пазят от вманиачени поклонници, политиците се страхуват от терористи. Други наемат лична охрана за престиж или използват телохранителя като бавачка, за да вози децата на училище. Отделни клиенти искат от своите охрани да им връщат дългове, да освобождават помещения от хора и имущество: например, жена се опитва да изгони бившия си мъж от принадлежащия й апартамент. Проблемът тук е, че юридическо право за разпити, връщане на дългове и изнасяне на телохранителя никой не може да предостави.

Клиентът може да предложи на охраната си да извършва разузнавателна дейност, например, събиране на закрита информация за партньори, държавни чиновници, конкуренти. Но телохранителят е преди всичко контраразузнавач, т.е. ще се справи ли и с разузнавателна работа? Ще поиска да бъде въвлечен в промишлен шпионаж или група за шантаж? Дали ще е готов при случай на провал, да бъде разпитван от контраразузнаването на противника?

Другите причини да се наеме телохранител са: опити за рекет, изчезване на стоки по пътя между продавача и купувача, желание за защита от кражби на автомобил, жилища и офиси, стремеж да се защитят търговски тайни: установяване на шпиони в обкръжението, защита срещу подслушване и тайно копиране на компютърни файлове и документи, желание за се защити фирмата от кражби на производствени, складови и търговски помещения.

Често клиентите се стремят да превърнат охраната си в някакъв административно-стопански отдел, като им вменяват не само осигуряване на безопасността на мероприятия, но и непосредствената им организация и провеждане; телохранителите се превръщат в логистици. Такова отношение се създава тогава когато на клиента ме е струва, че ни и заплашен от нищо, а в телохранителите си вижда надеждни момчета, които са принудени да безделничат. Не бива да се пренебрегва доверието на клиента и трябва, в такива случаи да се търси златната среда.

Други клиенти правят телохранителите си свои другари в купоните, но това рядко продължава дълго. В условията на жестока конкуренция оцелява, този който работи повече и по-добре, а не този, който много пие и почива.

Пайните на увереността в себе си

ЗЛАТОТО В МАЗЕТО

Какво ще кажете, ако някой ви каже че във мазето на дома ви има сандък, пълен със златни монети? Вие можете по-различен начин да изразите своето изумление, но в във всеки случай няма да направите едно: няма да пропуснете такова съобщение покрай ушите си. Навярно ще се спуснете долу, ще извадите сандъка със златните монети и ще ги използвате. Но случвало ли се е да се замислите за това, че много от нас през целият си живот има сандък със злато в мазето на своя ум, но никога не се възползват от него? Дълбоко под повърхността на нивото на мисленето лежи тази забележителна част от нашия разум, която се нарича “подсъзнателно". Всичко се складира в подсъзнанието, но нищо никога не излиза от там. Това е склад на паметта, огромно скрито хранилище на знания. За да постигнем успех, сме длъжни да го ползваме по най-добрия начин. Ние имаме склонност да живеем в нищета, седейки на празна маса в неосветена стая без да знаем за сандъка със злато в своето мазе.

Нашето подсъзнание може да бъде използвано в ежедневния ни живот. Може да бъде заставено продуктивно да работи на нас. Вие ще можете да действате значително по-ефективно, изпълнявайки дейността на опитен секретар на вашето съзнание, напомняйки си за определени неща, които трябва да свършите в определено време, ако се научите да накарате да изплува информацията, която е пропусната от съзнателната част от вашия ум. Както в компютър, всеки факт и впечатление, получени от вашето съзнание, винаги се съхраняват под повърхностното ниво на мисленето, в подсъзнанието. Как мажем да се научим да развиваме и да използваме тази чудесна сила? Как да встъпим във владение на потайното царство на подсъзнанието? Това, разбира се не може да бъде направено на бърза ръка. Скритите сили на подсъзнанието трябва да се развиват в процеса на бавна и систематична концентрация и да се насочват от нашата воля и въображение.

Решете, какво искате от вашето подсъзнание, и му давайте по една задача всеки път. Ако искате да решите определен проблем, примерно по пет минути сутрин и вечер прекарайте в спокойно размишление за да може решението да се формира на нивото на вашето подсъзнание. След това неочаквано щрак! решението ще бъде готово. И това ще бъде вярно решение, тъй като подсъзнанието в своя източник е открито към мъдростта на Всеобщия Разум. Ако искате да бъдете здрави, концентрирайте се в мисли за здраве; не си пречете с мисли за болести и слабости. Ако искате да постигнете успех, то не мислете за себе си като за неудачник. Ако искате да бъдете щастливи, то не се задълбочавайте в своите тревоги и разочарования. Това, което постоянно ангажира съзнателната ви част, прониква във подсъзнанието ви и постепенно ще стане част от вашия опит, затова е необходимо да се мисли положително и съзидателно. Винаги помнете, че подсъзнанието в своя източник е открито за мъдростта на Всеобщия Разум. Доверявайте се на тази мъдрост, и ще правите по-малко грешки, ще станете по-здрави и щастливи. Ще живеете по-плодотворно.

ДЕЙСТВИЯ В ЗОНИ С ПОВИШЕН РИСК

ПСИХОЛОГИЧЕСКИ АСПЕКТИ

Екстремалните ситуации от психологическа гледна точка се характеризират със силно психотравматично въздействие от страна на събития, произшествия и обстоятелства върху психиката на човека. Това въздействие може да бъде мощно еднократно, така и интензивно многократно, изискващо период на адаптация към постоянно действащия източник на стреса. То се характеризира с различна степен на внезапност, мащабност и може да е източник както обективно, така и субективно (поради недостатъчен опит, психологическа подготовка, ниска емоционална устойчивост на конкретния човек) на получения стрес. Хората преживяли подобни ситуации, е прието да се отнасят към група с повишен риск от възникване на психически нарушения, получили наименованието «посттравматчни стресови разстройства», или ПТСР.

Определени са следните основни стрес-фактори, въздействащи хората намиращи се в зони с повишен риск:

- явна и скрита заплаха за живото и здравето;
- психологическо и физическо пренапрежение, преумора, принудителна смяна на ритъма на бодърстване и сън;
- чакане, принудително бездействие, монотонност и еднообразие на изпълняваните действия;
- внезапност на събитията, дефицит на време, информационно претоварване при дефицит на време;
- битова неустроеност, отдалечение от мястото на постоянната работа;
- откъснатостта от семейството, смяна на обичайния начин на живот и действия и др.

Методика за първична психологическа подготовка за активни действия в условията на повишен риск

Основополагащи идеи на методиката са:

- разширяване на «зоната на стабилност» на сътрудниците, като един от най-важните фактори, обуславящи толерантност към стреса за сметка на:

- знание и разбиране на процесите, протичащи в човешкия организъм под въздействието на стреса;

- висока мотивация за професионална дейност, съсредоточеност към конкретна цел, осъзнатост на собствения избор;

- професионална готовност за предстоящата дейност, увереност в своите знания, умения и навици;

2.Обучение на елементарни навици за саморегулация, визуална диагностика на психическите състояния, екстрена психологическа само- и взаимопомощ;

3. Включване на психологически механизми за ефективно групово взаимодействие.

Получените през последните години данни позволяват да се определи динамиката на състоянията на пострадалите (без тежки травми) в 6 последователни стадия:

1. «Витални реакции» продължителност от няколко секунди до 5 - 15 минути, когато поведението практически е напълно подчинено на императива за съхранение на собствения живот. Характерни са замъгляване на съзнанието, редукция на моралните норми и ограничения, нарушения на възприятията за времевите интервали и силните външни и вътрешни дразнители (включително и психогенни хипо- и аналгезии даже при травми, съпроводени със счупвания на кости, ранявания и изгаряния 1 - 2-ра степен до 40% повърхността на тялото).

В този период е характерна реализацията на преимуществено инстинктивни форми на поведение с последващи преходи в кратковременно състояние на вцепеняване. Продължителността и изразяването на виталните реакции в голяма степен зависи от внезапността на въздействието на екстремалния фактор. Например, при внезапни мощни подземни трусове или влакови катастрофи през нощта, когато голяма част от хората са спели, има доста случаи, когато, реализирайки инстинктът за самосъхранение, хората скачат през прозорците на къщите или вагоните, “забравяйки” за няколко секунди своите близки. Но, ако при това не са получили съществени наранявания, след няколко секунди социалната регулация се възстановява, и те отново се хвърлят в падащите сгради или горящите вагони. Ако при това не успяват да спасят близките, това определя протичането на всички следващи стадий. Отчасти, аналогична ситуация се наблюдава след внезапен взрив на мина и при началото на масов разстрел на заложници.

2. «Стадии на остър психо-емоционален шок със свръхмобилизация». Този стадии, се развива след кратковременното състояние на вцепеняване, продължава от 3 до 5 часа и се характеризира с общо психическо напрежение, пределна мобилизация на психофизиологическите резерви, изостряне на възприятията и увеличаване на скоростта на мисловните процеси, прояви на безразсъдна смелост (особено при спасяване на близки) при едновременно снижаване на критичната оценка на ситуацията, но при съхраняване на способностите за целесъобразна дейност. В емоционалните състояния в този период преобладават чувството на отчаяние, съпроводено с усещане за световъртеж и главоболие, сърцебиене, сухост в устата, жажда и затруднено дишане. Независимо от присъствието на рационални компоненти, именно в този период са най-вероятни проявата на панически реакции и заразяването с тях на околните.

3. «Стадии на психофизиологическа демобилизация» продължителността му е до три денонощия. В болшинството от случаите настъпването на този стадии се свързва с разбирането на мащабите на трагедията («стрес на осъзнаването») и контактите с получилите тежки травми, тела на загинали и пристигането на спасителните и лекарските екипи. Най-характерни за този период са рязкото влошаване на самочувствието и психо-емоционалното състояние с преобладаване на чувство на объркване (дори до състояние на своеобразно безразличие, апатия),отделни панически реакции (нерядко ирационални, но реализирани без никакъв енергиен потенциал), понижение на моралната нормативност на поведението, отказ от всякаква дейност и мотивация за нея.

Наблюдават се и изрази на депресивни тенденции, нарушения на функциите на вниманието и паметта, прилошаване, «тежест» в главата, дискомфорт на стомашно-чревния тракт, отсъствие на апетит, рязка слабост, забавяне и затруднено дишане, тремор на крайниците

4.«Стадии на разрешение» (от 3 до 12 денонощия). В този период постепенно се стабилизират настроенията и самочувствието. Съхранява се емоционалния фон, ограничение на контактите с околните, хипомимия (маскообразност на лицето), снижаване на интонационната окраска на речта, забавеност движенията, нарушения на съня и апетита, а също така и различни психосоматични реакции (предимно от страна на сърдечно-съдовата система, стомашно-чревния тракта и хормоналната сфера).

В края на този период в болшинството от пострадалите се появява желание да се “наговорят” реализуемо избирателно и насочено предимно към лица, които не са очевидци на трагичните събития. Този феномен, влизащ в системата на естествените механизми за психологическа защита («отразяване на спомените чрез тяхната вербализация»), в редица случаи носи на пострадалите съществено облекчение и това е един от най-важните компоненти на профилактиката на психопатологията и успешната последваща реабилитации. При това дебрифингът е най-ефективен, ако се провежда преди използването на транквилантите и преди на пострадалия да се предостави възможност за сън (т. е.в първите денонощия).

5. «Стадии на възстановяване» - започва от края на втората седмица след въздействието на екстремалния фактор и първоначално най-отчетливо се проявява в поведенческите реакции: активизира се междуличностното общуване, започва да се нормализира емоционалната окраска на речта и мимическите реакции, появяват се шеги, предизвикващи емоционален отклик у околните, възстановят се сънищата. Основни форми на транзиторна психопатология са: астенодепресивни състояния 56%; психогенен ступор 23%; обща психомоторна възбужда 11%; изразен негативизъм с елементи на аутизация 4%; халюциогенни реакции 3%; неадекватност, еуфория 3%.

6. В по-дълги срокове (след месец) при 12% - 22% от пострадалите се появяват трайни нарушения на съня, немотивиран страх, повтарящи се кошмарни съновидения, халюциогенни състояния и други, а признаци на астено-невротични реакции в съчетание с психосоматични нарушения на дейността на стомашно-чревния тракта, сърдечно-съдовата и ендокринната системи се определят при 75% пострадалите. Нараства вътрешната и външната конфликтогенност.

ВИТОША

СТРАЙКБОЛ-КЛУБ

ТИЙМБИЛДИНГ ПРОГРАМИ

КОРПОРАТИВНИ ПРИКЛЮЧЕНИЯ И ЗАБАВЛЕНИЯ

0888255468, 0887719211

e-mail: vitosha_airsoft@abv.bg

mariana04@mail.bg

http://teambuilding-vitosha.com/index.html

ВЛАСТЕЛИНЪТ НА ДЮНИТЕ

Щурмовата карабина "Галил" - едно прекрасно оръжие, останало в сянката на АК

Опитът от "Шестдневната" арабско-израелска война, избухнала и приключила мълниеносно през 1967 година, показал, че намиращите се тогава на въоръжение в Израелските въоръжени сили белгийски щурмови пушки FN FAL, калибър 7,62 мм видимо отстъпват на използваните от арабите автомати "Калашников" както по надеждност и здравина в пустинни условия, така и по възможности за маневреност и оперативност в близък бой. В резултат на това висшето командване на израелската армия приема решение за разработка на нова, израелска щурмова карабина, използваща американския патрон M193 (5,56x45 мм), която да е по-надеждна в тежките пустинни условия.

През 1969 година два прототипа на нови винтовки са представени за изпитания в израелската армия. Техни създатели са двама израелски оръжейни конструктори - Узиел Гал (създателят на легендарния картечен пистолет "Узи") и Израил Галили. В резултат на изпитанията през 1973 година на въоръжение в израелската армия е приета конструкцията на Галили, разработена в заводите на държавния ВПК на Израел IMI (Israel Military Industries). В чест на своя създател новата пушка получила наименованието "Galil AR", след което започнало серийното ѝ производство.

⇧ Galil assault rifle /AR/
Valmet ⇨

⇩ FN FAL 50.63 "Paratrooper"

По своята същност новата карабина представлявала преработена версия на финландския автомат "Валмет", който пък бил лицензирана от СССР модификация на АК-47. Основните разлики между новия автомат и неговия прототип "Валмет" станали новият 5,56-милиметров патрон и сгъваемият рамков приклад, заимстван от приетата тогава на въоръжение в израелската армия белгийска щурмова карабина FN FAL

Въз основа на базовия модел на Galil AR били създадени множество модификации, по известните от които са :

Galil ARM - тази версия на пушката имала сгъваема горна ръкохватка, осигуряваща удобно пренасяне, както и двунога, осигуряваща стабилно позициониране при стрелба от статична позиция.

Galil SAR - скъсен вариант на автомата, предназначен за въоръжение на екипажите на бронирани машини и десантчици.

Galatz - спайперов самозаряден вариант на Galil AR в калибър 7,62 мм.

Galil ARM

Galatz

Galil SAR

През 80-те години на миналия век бил създаден още по-компактен вариант на автомата, обозначен като Galil MAR или Micro-Galil.

Тази версия била предназначена както за въоръжение на спецподразделенията в израелската армия, така и като персонално оръжие за самоотбрана, като идеята била този автомат да замени широко използвания картечен пистолет "Узи". Освен това специално за нуждите на полицейските подразделения бил разработен вариант на Micro-Galil под американския патрон .30 carbine (7.62x33mm) под обозначение Magal, но поради различни проблеми, които израелските конструктори не могли да решат, той бил произведен в много ограничена серия (около 1000 броя).

Micro - Galil

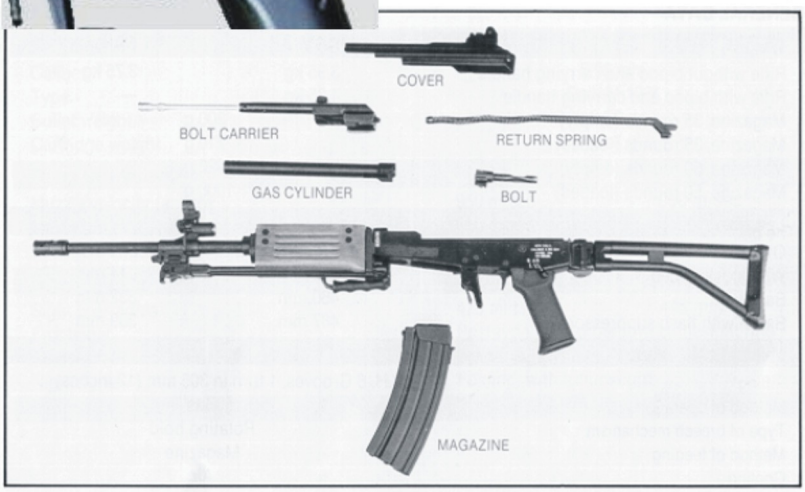
IMI - Magal

В заключение мога да кажа, че израелският "Галил" е едно прекрасно оръжие, съчетаващо дълга мерна линия и прецизни диоптрични мерни прибори с много подходящия за дълги открити пространства (пустини) 5,56-милиметров патрон, чийто куршум се слави с много плоска траектория на полет, а оттам и много добра прицелна далекобойност.

Тук бих искал да спомена и добрата обща ергономика на оръжието - прикладът е удобен, с оптимална дължина и възможност за сгъване, а промяната на режима на огън, както и поставянето на предпазител при него

може да се извърши както с традиционния за АК-базираните оръжия лост, разположен отстрани на цевната кутия, така и с превключвател, позициониран отляво на цевната кутия точно над пистолетната ръкохватка, т.е. режимът на огън и поставянето на предпазител може да бъде извършено с палеца на дясната ръка, което много наподобява Стоунъровата оръжейна концепция.

Освен гореспоменатите преимущества не може да не отбележим и присъстващия при "Галил", изключително надежден, АК-базиран затворен механизъм, доказал се с годините като най-сигурния и безотказен в областта на автоматичните щурмови пушки.

Разбира се, автоматът си има и своите недостатъци, един от които е относително високото му тегло (особено на по-старите и снайперските версии), но въпреки това смятам, че "Галил" е едно прекрасно оръжие, което с пълно право можем да наречем “Властелинът на пустинните дюни”.

Автор: Parabellum по материали от Guns.ru

ПРОФИСЕК

Разработване на системи и прилагане на мерки за защита на обекти и дейности.
Одит на системите засиурност. Анализ на риска.
Защита от подслушване и наблюдение.

Специфика на деловото общуване

Обикновено под „общуване” се разбира „...процесът на установяване и развитие контактите между хората, обусловен от потребностите на съвместната дейност и включващ в себе си обмен на информация, изработване на единна стратегия за взаимодействие, възприемане и разбиране на друг човек”. Общуването в широкият смисъл на понятието може да не е задължително съвместна дейност. Взаимовръзката, контактът между хората може да се реализира и като разбиране, съчувствие, съпреживяване, както, например в приятелските отношения. Общуване е и красноречивото мълчание на влюбените, и сцена на безмълвно примирение на съпрузи.

В тесния смисъл на думата общуване това е взаимодействие на хора, имащи общи или взаимно допълващи се интереси или потребности. Потребност това е нужда, необходимост от нещо. Осъзнатите потребности представляват интересите на човека. Например, потребността от преквалификация предизвиква интерес към курсове, в които се обучават нови специалисти. Когато постъпи в курс, човек започва да общува с преподаватели, слушатели и др.

Деловите контакти възникват между хора, които ги свързват интереси във връзка с определена работа. Деловото общуване винаги има целева насоченост. За разлика от приятелското, „деловото общуване е вид междуличностно общуване, насочено

Разбира се, деловите отношения не изключват приятелските, и обратното. Но често става така, че веднага щом приятели станат делови партньори, техните отношения се развалят. И обратното от делови отношения израства приятелство.

Във ежедневието ние се заобикаляме с тези хора, които са ни приятни. В деловата дейност сме принудени да общуваме с тези, които са ни нужни. Прекрасно е, когато те съвпадат! Но това не става често. И ако в личния си живот можем да престанем да се срещаме с приятели, които са ни разсърдили, то в деловия свят контакти не се прекъсват на принципа „искам не искам”. На добър работник често му прощават недостатъците в характера (често това по-охотно правят мъже-ръководители).

Най-важната част на деловото общуване се състои в това, че е нужно да умеете да изграждате отношения с различни хора, като постигате максимална ефективност от деловите контакти.

Още една особеност на деловото общуване е, че встъпвайки в делови контакт, ние трябва ясно да си даваме сметка, че партньорът ни

по общуване го интересува преди всичко това, колко можем да сме му полезни. Затова при равни условия всеки предпочита този с когото му е приятно да общува. И най-изгодното предложение може да се „провали” със своя небрежен вид или невъзпитаност.

В нашата държава дълго време деловите контакти в управленската дейност се свеждаха основно до отдаване и изпълнение на разпореждания. Предприемаческата дейност, обаче, изисква от начинаещите бизнесмени умения да намират партньори, да си сътрудничат с тях, да контактуват с чиновници, тоест активно да общуват. Отсъствието на навици за делово общуване не веднъж е поставяло в трудно положение даже и тези, които са професионалисти в своята област.

Professional Security

Training and Consulting

The primary objective of the training division is to provide services that will ensure and promote individual safety and performance.

This objective is achieved through the application of safe, relevant and appropriate training procedures and delivered by seasoned, experienced and professional trainers.

All with one thought in mind, being able to provide our clients with the absolute best training available...period.

From basic weapons handling to advanced law enforcement, military, and security training. Our various training programs include:

Tactical weapons development (handgun, shotgun, long gun, sub gun)

Tactical & Precision weapons programs

Extreme Close Quarters conditioning

Basic/ Advanced Tactical Operations/SWAT operations

Less lethal munitions/chemical agents

Surveillance/Counter surveillance

Executive protection/PSD

Force protection

Defensive tactics

Impact weapons

High risk security operations

Tactical EMS

Rope work/Rope rescue

